

در این ناامیدی تنها به وعده‌ی الهی و مدد او امیدوار شویم

شماره پرسش: ۸۹۷۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۳/۲۷ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام علیکم: بنده دختری هستم اهل نماز اول وقت و نماز شب هر شب الان حدود ۴ سال که این کارمه البته نماز شب. دو سالی هم هست نماز اول وقت را خدا توفیقش را به بنده داده البته اینها را همه لطف خدا می دانم. اهل مباحث شما هم هستم. چندی هم هست شروع کردم به بجا آوردن نمازهای قضا با برنامه ریزی، شکر خدا این چند وقت موفق هم بوده ام. حال درست است حضور قلب ندارم حداقل لطف خدا شامل حال شده که شروع کنم. البته نماز شب را گاهی می رسم فقط شفع و وتر را بخوانم گاهی هم اندک قضا بجا می آورم. اما درد بزرگی دامنم را گرفته گاهی صبح که از خواب بلند می شوم نا امید هستم، بعضی اوقات هم همین طور. از شما استاد بزرگوار می خواهم مرا راهنمایی کنید. و اینکه آیا این نمازها دستگیر بنده می شود؟ و احساس غربت خاصی هم دارم. در پناه حق موفق باشید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همه‌ی ما باید با نظر به خودمان و با نظر به آنچه در دست مردم است، نا امید باشیم و در این ناامیدی تنها به وعده‌ی الهی و مدد او امیدوار شویم. خدا را شاکر باشید و یقیناً نماز، انسان را دستگیری می‌کند. موفق باشید